

enkelt Punkt og hver enkelt Green af Lovgivningen kunde og burde indføres eller ikke; men dette har man ikke troet at burde gjøre, forbi Tiden derved vilde trækkes altfor langt ud, hvilket ikke vilde være hensigtsmæssigt for de vedkommende Districters Interesse, da det vistnok vil være af Bigtighed for dem snarest muligt at komme ud af den svævende Tilstand, hvori de for Diebliffet staae. Dernæst kunde man, som man har gjort her, gaae den Vej at fastsætte det Tidspunkt, fra hvilket den almindelige Lovgivning skulde indføres, dog med saadanne Undtagelser, hvortil der maatte findes Anledning. Svad disse Undtagelser angaaer, maa jeg bemærke, at de isølge § 3 ligesaa godt kunne gaae ud paa, at visse Dele af den for Kongeriget gjældende Lovgivning blive satte i Kraft for de paagjældende Districter før den 1ste April 1866, som at andre Dele først efter dette Tidspunkt træde i Virksomhed. Det er yttret, at det ikke er muligt i Løbet af et Aar at komme til et endeligt Resultat, og hertil kan jeg ikke sige Andet, end at Regjeringen har troet det muligt. Der er allerede gjort endeel Forarbejder, og der er ogsaa allerede nogle Lovudkast færdige i saa Henseende, navnlig med Hensyn til det, som er af størst Bigtighed, hvis den danske Lovgivning i det Hele taget skal gjøres gjældende i disse Districter, nemlig Skattelovgivningen. Der foreligger allerede et ubearbejdet Lovforslag angaaende Indførelsen af den danske Matrikel i de paagjældende Districter, og man har netop troet, at dette var et af dem, der snarest maatte komme til Afgjorelse, for at de i saa Henseende nødvendige Arbejder kunde foretages i Løbet af dette Aar. Det er klart, at den Frygt, som hos de vedkommende Beboere maatte være tilstede for, at den danske Lovgivning saaledes vil blive indført, efterhaanden vil formindskes, naar de see den Maade, hvorpaa det skeer — at det vil skee, er Noget, hvorom de maae være overbeviste — og navnlig naar de maatte see, at det ingenlunde er Hensigten med det Lovforslag, jeg nys omtalte, at forøge de Skatter, som for Diebliffet hvile paa dem, men at man tværtimod paa det Nøieste vil see at ubregne, hvilke nye Skatter de faae, og for hvilke de blive fritagne, for derefter at regulere Skat-

terne for det Hartkorn, som maa tilfalde de Bønder, der høre til disse Districter; en saadan Fremgangsmaade kan vist ikke Andet end være en Beroligelse for dem. Man vil ogsaa med Hensyn til Matrikuleringen paalægge Vedkommende at tage saadanne Hensyn, at Bønderne i disse Districter ikke blive høiere skyldsatte, end Tilfældet er med Bønder her i Kongeriget efter den i Aaret 1840 indførte Matrikel, saaledes at der ikke udelukkende tages Hensyn til de paagjældende Bønders nærværende Beskaffenhed, men tillige til de Taxter, som til den Tid ere satte paa tilgrændsende og lignende Bønder; det vil sige, at den Bønder, der nu kunde egne sig til at faae en høiere Taxt, dog ikke skal sættes til en; der er høiere end den, hvortil tilsvarende Bønder i tilgrændsende Districter ere satte. Jeg troer altsaa ikke, at der i saa Henseende er nogen Fare, og jeg troer ogsaa, at Regjeringen i det Aar, der er tilbage, vil kunne see sig istand til at gjøre Forslag om de Undtagelser, der vilde være nødvendige for at indføre den danske Lovgivning i de omhandlede Districter; men dette vil, som allerede udtalt, ikke være tilhinder for, at de Dele af Lovgivningen, som tidligere kunne indføres, vilde blive det. Forsaavidt der har været anket over Forslagets Form, og navnlig dets Paragrapher 1 og 3, skal jeg bemærke, at § 1 alene taler om den territoriale Incorporation, medens § 3 taler om den statsretlige og den legislative. Det vil vistnok være et vanskeligt Spørgsmaal, hvorledes der i Mellemtiden, inden en endelig Ordning er truffen, skal forholdes med disse Districter i judiciel Henseende. At den danske Proceslovgivning fra den 1ste April 1866 maa indføres der, har naturligvis været Regjeringens Mening, men hvorledes der skal forholdes i Mellemtiden, derom er ikke taget nogen endelig Beslutning. — Der er af en æret Folkethingsmand rettet det Spørgsmaal til mig, om det ikke, navnlig af Hensyn til Incorporationen af Grø, er paatænkt at flytte Amtstuen fra Nyborg til Svendborg. Jeg skal i den Anledning bemærke, at der ved Udnævnelsen af den nye Amtsforsvalter for Svendborg Amtstuedistrict er taget det Forbehold, at han skal bosætte sig i Svendborg, naar det forlanges. Det er en Sag, som længe har været